

ÎNCHEIERE

18 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Dumitru Mardari, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Andrei Lavric,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Andrei Lavric împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova privind anularea ordinului și restabilirea în funcție,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2017, prin care a fost admis apelul declarat de către Serviciul Vamal, a fost casată hotărârea Judecătoriei Centru municipiul Chișinău din 16 iulie 2015 și a fost emisă o nouă hotărâre de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 04 decembrie 2014 Andrei Lavric a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova, solicitând anularea ordinului nr.1528-p din 20 noiembrie 2014, emis de directorul general al Serviciului Vamal al Republicii Moldova și restabilirea lui Andrei Lavric în funcția de inspector superior al Biroului Vamal Chișinău, post vamal Criuleni nr.14, nr.18.

În motivarea acțiunii a indicat că la 20 noiembrie 2014 Serviciul Vamal al Republicii Moldova a emis ordinul nr.1528-p „Cu privire la sancționarea unor colaboratori ai Biroului Vamal Chișinău”, prin care Andrei Lavric a fost eliberat din serviciu. În ordinul dat s-a constatat că, la 07 noiembrie 2014, în jurul orei 17:30, colaboratorii de poliție ai serviciului de protecție internă și anticorupție al MAI au stopat în s. Zolonceni, r-nul Criuleni, mijlocul de transport Mercedes Sprinter cu nr/î CRX197. Unitatea de transport menționată transporta mărfuri de larg consum, în valoare de aproximativ 200 000 lei, fără acte de proveniență. În conformitate cu scrisoarea șefului serviciului de protecție internă și anticorupție al MAI, mărfurile depistate în mijlocul de transport nominalizat au fost introduse prin regiunea transnistreană din or. Odesa, Ucraina. Acesta a traversat postul vamal intern de control Criuleni nr.14 și nu a fost oprit de nimeni, nu a fost verificat nici de colaboratorii de poliție, nici de colaboratorii serviciului vamal.

A indicat Andrei Lavric că nu este de acord cu ordinul emis și a susținut că mijlocul de transport Mercedes Sprinter cu nr/î CRX197 circula din direcția or. Chișinău, virând în zona de control a postului vamal, astfel, o bănuială rezonabilă că

la momentul trecerii postului vamal ar transporta marfă fără acte de proveniență nu exista la acel moment.

A mai indicat că, conform atribuțiilor conferite, nu avea obligația de a stopa vehiculele care trec prin postul vamal menționat.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, municipiul Chișinău din 16 iulie 2015, a fost admisă integral acțiunea și a fost anulat ordinul Serviciului Vamal nr.1528-p din 20 noiembrie 2014 „Cu privire la sancționarea unor colaboratori ai Biroului Vamal Chișinău” în partea ce ține de eliberarea din serviciu a reclamantului Andrei Lavric. A fost obligat Serviciul Vamal să-l restabilească pe Andrei Lavric în funcția de inspector superior al Biroului Vamal Chișinău, postul intern Criuleni, numărul 14, începând cu 20 noiembrie 2014.

Întru motivarea soluției, instanța de fond a reținut că ordinul de sancționare contestat este ilegal, în partea ce ține de eliberarea din serviciu a lui Andrei Lavric, deoarece Andrei Lavric a fost sancționat disciplinar cu eliberarea din serviciu pe motiv că nu a efectuat controlul fizic al mijlocului de transport Mercedes Sprinter cu n/î CRX197, fapt ce s-a soldat cu introducerea în țară a mărfurilor în valoare de 200 000 de lei fără achitarea drepturilor de import, or, reclamantul nu avea de unde cunoaște că mijlocul de transport ar fi efectuat o manevră de întoarcere și că de fapt mărfurile care le transporta au fost introduse prin regiunea transnistreană. Imaginile video confirmă faptul că mijlocul de transport se deplasa din direcția mun. Chișinău.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2015 a fost admisă cererea de apel depusă de Serviciul Vamal, a fost casată hotărârea Judecătoriei sectorului Centru, municipiul Chișinău din 16 iulie 2015 și a fost adoptată o nouă hotărâre, de respingere a acțiunii.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 27 aprilie 2016 a fost admis recursul declarat de Andrei Lavric, a fost casată integral decizia Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2015 și a fost restituită pricina spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău (f.d.190-196, Vol. I).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 24 noiembrie 2016 a fost restituită cererea de apel depusă de Corneliu Trofăilă, în interesele Serviciului Vamal, ca fiind depus de o persoană care nu este în drept să declare apel (f.d.218-224, Vol. I).

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 28 decembrie 2016 a fost admis recursul declarat de Serviciul Vamal, a fost casată încheierea Curții de Apel Chișinău din 24 noiembrie 2016, și a fost restituită pricina spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, pentru examinarea cererii de apel (f.d.253-256, Vol. I).

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 15 martie 2017 a fost respinsă ca inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Andrei Lavric împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 28 decembrie 2016 (f.d.23-25, Vol. II).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2017 a fost admisă cererea de apel depusă de Serviciul Vamal, a fost casată hotărârea Judecătoriei Centru, municipiul Chișinău din 16 iulie 2015 și a fost adoptată o nouă hotărâre, de respingere a acțiunii (f.d.49-56, Vol. II).

Întru motivarea soluției, instanța de apel a reținut că, la efectuarea anchetei de serviciu, comisia de disciplină a ținut cont de gravitatea abaterii comise, precum și de toate circumstanțele expuse, iar acțiunile colaboratorului vamal au avut drept rezultat introducerea ilegală în țară a unui lot de marfă de larg consum, or, potrivit

prevederilor Legii Serviciului în organele vamale, acțiunile care contribuie la trecerea bunurilor peste frontiera vamală cu încălcarea legislației vamale, sunt considerate încălcare gravă a disciplinei de serviciu, pentru ce și s-a aplicat sancțiunea disciplinară de eliberare din serviciu din organul vamal.

La data de 25 ianuarie 2018, în termenul prevăzut de lege, Andrei Lavric a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2017, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material și procedural, nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei în fond.

Prin referința depusă la data de 02 aprilie 2018 Serviciul Vamal a solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Andrei Lavric nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Andrei Lavric asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul lui Andrei Lavric ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Andrei Lavric se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecători

Dumitru Mardari

Mariana Pitic